

POĽOVNÍCTVO.

€ 750

Delta Optical Titanium
2,5-16x50 HD SF

€ 165

Jahti Jakt Classic
poľovnícky SET

OBSAH

poľovnícke psy	2
AMERICKÝ BLACK AND TAN COONHOUND ..	4
ANGLICKÝ ŠPRINGERŠPANIEL.....	4
BULTERIÉR.....	5
GORDONSKÝ SETER	5
Hanoverský farbiar	6
Pri nátlacke nie je otázkou len kaliber flinty.....	8
Muflón lesný.....	10
REKLAMA	12
REKLAMA	13
Čo nevíete o poľovníctve	14

poľovnícke psy

Po vzniku prvej Československej republiky nemožno hovoriť vôbec o organizovanej kynológii na Slovensku napriek tomu, že sa na poľovačkách psy používali. Boli to však psy bez preukazov pôvodu a mnohé mali pochybný pôvod. Bol to logický dôsledok situácie v poľovníctve vôbec, ktoré postrádalo akýkoľvek organizačný základ. V Čechách v tom čase existoval Československý lovecký a kynologický říšský sváz a aj kynológia tu mala už primeranú úroveň.

Po roku 1918 začali prichádzať na Slovensko mnohí Česi, ktorí spoločne so Slovákmi, zaujímavými sa o poľovníctvo, sa usilovali zmeniť dovedajšiu situáciu. Keď v roku 1920 vznikol na Slovensku LOS, najskôr musel prekonať najrôznejšie ťažkosti, preto neprejavil žiadny záujem o organizovanie kynológie a zrejme preto o nej nebola zmienka ani v jeho stanovách. Postupne sa však začala situácia v používaní loveckých psov zlepšovať aj na Slovensku, pretože mnohí českí poľovníci, ktorí na Slovensko prišli, boli aj chovateľmi čistokrvných poľovných psov. Išlo predovšetkým o stavače, ktoré sa stali základom chovu u nás, i keď ešte ich chovatelia neboli organizovaní v nijakom klube.

V roku 1923 sa v Brne založila Československá myslivecká jednota, ktorej stanovy obsahovali už aj starostlivosť o kynológiu: chov poľovných psov a usporadúvanie výstav a skúšok. Keďže jednými z prvých slovenských pobočiek LOS boli pobočky v Novom Meste n/Váhom, Trenčianskych Tepliciach a v Nových Zámkoch, práve tu sa začala venovať pozor-

nosť aj rozvoju poľovníckej kynológie.

Hodno spomenúť aspoň niektorých jednotlivcov, ktorí položili základy poľovníckej kynológie u nás. Bol to predovšetkým prof. Jaroslav Svoboda, pôsobiaci už roku 1919 na gymnáziu v Trenčíne a neskôr v Bratislave. Ďalej to bol prednosta stanice v Nových Zámkoch Jozef Kadlec, ktorý nám odovzdal svoje bohaté skúsenosti. Jeho odchovanci, ako bol Jozef Tobiáš v Leviciach, Jozef Valenta v Nových Zámkoch, Václav Podhora v Bratislave a ďalší, sa pričínili o organizovanie kynológie, o usporadúvanie skúšok a prehliadok. Boli aj praktickými chovateľmi a cvičiteľmi. Z domácich kynológov sa o propagáciu čistokrvných psov nemalo zaslúžil Ladislav Gresnárik zo Šale.

Skutočný začiatok rozvoja poľovníckej kynológie na Slovensku sa datuje od roku 1928, keď sa začali usporadúvať aj prvé skúšky stavačov (Nové Zámky). Bolo to zásluhou Josefa Kadleca, prednostu železničnej stanice v Nových Zámkoch, ktorý bol aj zakladateľom tamojšieho Loveckého a kynologického spolku. Práve jeho pričinením sa každoročne konali skúšky stavačov, v tých časoch jediné na Slovensku. J. Kadlec sa stal aj prvým kynologickým referentom pre Slovensko a v tejto funkcii pracoval až do odchodu zo Slovenska. Bol aj organizátorom prvých výstav poľovných psov v Nitre, Bratislave a v Trenčianskych Tepliciach. J. Kadlec bol prvým kvalifikovaným rozhodcom na Slovensku a jeho odbornosť uznávali aj v zahraničí. Za zásluhy o rozvoj slovenskej kynológie a na uctenie jeho pamiatky sa každoročne od roku 1994 usporadúvajú všestranné skúšky stavačov - Memoriál

POLOVNÍCTVO

Josefa Kadleca, na ktorom víťaz získava titul Všestranný víťaz SR.

Od roku 1939 bol funkciou kynologického referenta pre Slovenského poverený Koloman Slimák. V roku 1932 v Novom Meste n/Váhom okrem LOS začal pôsobiť aj novo vzniknutý Myslivecký spolok, orientovaný na Zemský odbor ČSMJ. Nový spolok vyvíjal všestrannú činnosť, avšak zásluhou K. Slimáka, ktorý bol jedným z iniciátorov jeho založenia, prosperoval najmä v kynológii a čoskoro sa zaradil medzi najagilnejšie organizácie na Slovensku. Usporadúval skúšky, výstavy, chovateľské prehliadky a výcvikové kurzy.

Po rozbití ČSR v roku 1939 ostalo Slovensko bez plemennej knihy, ktorá sa viedla v Prahe pre celú ČSR. Hrozilo nebezpečenstvo, že odchovy šteniec zostanú bez rodokmeňov, keďže ich nebolo kde zapísať. Na jeseň roku 1939 sa potom založila Slovenská plemenná kniha psov pre všetky plemená. Touto formou sa viedla až do založenia Spolku chovateľov ušľachtilých psov. Slovenská plemenná kniha sa viedla v Novom Meste n/Váhom až do roku 1960.

Po druhej svetovej vojne sa ako prví na Slovensku začali aktivizovať kynológovia v Novom Meste n/Váhom, ktorí už na jar v roku 1946 usporiadali jarné skúšky stavačov. Na jeseň toho istého roku sa z iniciatívy novomestských kynológov konali jesenné skúšky stavačov po prvý raz ako Memoriál Josefa Kadleca. Podujatie si získalo postupne popularitu a ako vrcholné kynologické podujatie pre stavačov sa od roku 1974 konalo na Slovensku každoročne. Najúspešnejším vodičom v histórii tohto memoriálu je Otto Banás.

Ako prví na Slovensku už v r. 1946 usporiadali kynológovia v Novom Meste n/Váhom aj celoslovenský zvod poľovných psov. V roku 1948 boli novomestskí kynológovia poverení usporiadaním Memoriálu Karla Podhajského - vrcholnej celoštátnej súťaže stavačov v ČSR. Memoriál K. Podhajského sa v ČSR konal už od roku 1932. Slovenskú kynológiu na tomto

memoriáli najúspešnejšie reprezentovali naši vodiči v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch. Z 54 ročníkov tohto memoriálu boli slovenskí kynológovia 12 krát víťazmi.

Najväčšie úspechy dosiahla slovenská poľovnícka kynológia v rokoch 1970 až 1990. zásluhu na tom malo aj kynologické oddelenie SPZ v Bratislave, ktorého vedúcim bol František Siget. Od roku 1990 predsedom kynologickej komisie SPZ je Ing. Š. Štefík, ktorý je aj prezidentom novovzniknutej Slovenskej kynologickej jednoty, zastupujúcej slovenskú kynológiu v Medzinárodnej kynologickej federácii - FCI.

Slovenská poľovnícka kynológia dosiahla nielen predpísané počty jednotlivých plemien, ale aj po stránke pracovného výkonu sa dostala na špičku v strednej Európe. Potvrdzujú to výsledky na medzinárodných porovnávacích skúškach stavačov, na ktorých sme sa pravidelne zúčastňovali a víťazili. Naša kynológia zaznamenala úspechy aj po stránke exteriérovej a plemenitby poľovných psov.

K medzinárodnému úspechu slovenskej kynológie prispeli aj nitrianski kynológovia, ktorí po úspešnom organizovaní deviatich ročníkov národnej výstavy organizujú od roku 1984 každoročne Medzinárodnú výstavu psov všetkých plemien. Organizácia výstavy dosahuje už tradične veľmi dobrú úroveň a slovenská kynológia sa tak dostala do povedomia európskej kynologickej verejnosti. Na Slovensku sa organizujú tri memoriály ako vrcholové súťaže poľovných psov:- Memoriál Josefa Kadleca od roku 1946 pre stavače- Memoriál Františka Sigeta od roku 1988 pre duriče- Memoriál Andreja Renču od roku 1990 pre slovenské kopovy

Do roku 1992 sa SPZ podieľal aj na organizovaní Memoriálu Karla Podhajského, ktorý sa od roku 1993 organizuje len ako vrcholová medzinárodná súťaž stavačov Českej republiky. Adekvátnou súťažou na Slovensku je Medzinárodná súťaž stavačov o Pohár Kolomana Slimáka od roku 1994.

AMERICKÝ BLACK AND TAN COONHOUND

FCI Skupina	FCI 6: Duriče, farbiare a príbuzné plemená
Krajina pôvodu	Spojené štáty americké
Využitie	Lovecké plemená
Náročnosť na výchovu	náročný
Náročnosť na pohyb	náročný
Vzťah k deťom	veľmi dobrý
Vzťah k ostatným zvieratám	dobrý
Terajšie určenie	spoločník lovecký pes strážca
Priemerný vek	12 - 14 rokov

Black and tan coonhound byl vyšlechtěn na jihu Spojených států Amerických a to především k lovu a stopování mývalů. Stalo se tak v 18. století, kdy byl křížen s Bloodhoundy a Black and tan Virginia Foxhound . Jeho lov byl specifický tím, že sám uměl mývala vystopovat a pak jej zahnal na strom, nadále vytrvale štěká až do příchodu psůvoda . Je vhodný i pro těžko přístupný terén, což se místním lidem hodilo. I v dnešní době se používá k lovu mývalů, ale najdeme jej také jako společníka.

ANGLICKÝ ŠPRINGERŠPANIEL

FCI Skupina	FCI 8: Retrívre, sľidiče a vodné psy
Krajina pôvodu	Veľká Británia
Využitie	Lovecké plemená
Náročnosť na výchovu	nenáročný
Náročnosť na pohyb	náročný
Vzťah k deťom	veľmi dobrý
Vzťah k ostatným zvieratám	veľmi dobrý
Terajšie určenie	spoločník lovecký pes aportér
Priemerný vek	12 - 15 rokov

Anglický špringeršpaniel je jedným z najstarších španielov vôbec a vznikol vyšľachtením z field španiela kríženým s ďalšími dlhosrstými poľnými psami. Pochádza z oblasti Norfolk v dnešnej Veľkej Británii a prvé zmienky o špringeršpanieloch sú už zo 14. storočia. Hoci pravlastou španielov je v skutočnosti Španielsko, väčšina z nich bola následne šľachtená do ustálenej podoby v Británii. Meno špringeršpaniela prezrádza jeho pôvodné zameranie, kde „spring“ znamená plašiť. Jeho úlohou teda bolo vyplašiť zver a v spolupráci so sokolom a chrtom ju úspešne uloviť. Až neskôr s príchodom strelných zbraní začali španiele plašiť zver na dostrel lovca

BULTERIÉR

FCI Skupina	FCI 3: Teriéry
Krajina pôvodu	Veľká Británia
Využitie	Služobné plemená
Náročnosť na výchovu	veľmi náročný
Náročnosť na pohyb	náročný
Vzťah k deťom	dobry
Vzťah k ostatným zvieratám	rezervovaný
Terajšie určenie	spoločník lovecký pes aportér strážca canisterapeut
Priemerný vek	12 - 14 rokov

Bulteriér bol vyšľachtený medzi rokmi 1860 – 1870 krížením anglických buldokov s bielymi, dnes už neexistujúcimi staroanglickými teriérmi. Cieľom bolo vyšľachtiť ostrého psa ako sú teriéry a odolného, tvrdého a odvážneho psa ako je buldog. Bulteriér mal byť zdatný zápasník v aréne, pričom však mal byť priateľský k ľuďom. Zo začiatku sa na exteriér veľmi neprihliadalo, išlo najmä o vyšľachtenie psa na zápasy, neskôr sa však s vývojom v spoločnosti aj z bulteriéra stal pes atraktívny, vhodný na výstavy.

GORDONSKÝ SETER

FCI Skupina	FCI 7: Stavače
Krajina pôvodu	Veľká Británia
Využitie	Lovecké plemená
Náročnosť na výchovu	nenáročný
Náročnosť na pohyb	náročný
Vzťah k deťom	veľmi dobrý
Vzťah k ostatným zvieratám	veľmi dobrý
Terajšie určenie	spoločník lovecký pes aportér
Priemerný vek	12 - 14 rokov

Pochádza zo Škótska. Za jeho tvorca sa pokladá vojvoda z Richmondu a Gordonu, ktorý sa od konca 18. až do 19. storočia systematicky zaoberal jeho chovom a prispel k jeho odlíšeniu od ostatných setrov, pravdepodobne pridaním krvi kólie a bladhaunda. Roku 1927 vznikol samostatný klub a potom určili štandard.

Hanoverský farbiar

Pôvod: Nemecko

Použitie: farbiar, dohľadávač

Klasifikácia: 6. skupina duriče, farbiare a príbuzné plemená, sekcia 2 farbiare, so skúškou.

Dátum publikovania platného štandardu: 9. 6. 1999

Krátky prehľad histórie: hanoverské farbiare sa vyvinuli takmer bez zmeny z tzv. stredovekých leithundov. Leithund zo skupiny brakovitých zaujímal už v období kmeňových práv germánskych kmeňov (okolo r. 500 po Kr.) výnimočné postavenie. So zavedením strelných zbraní sa zmenil spôsob poľovačky na vysokú. Vyžadoval sa pes, ktorý by dohľadal postrelenú zver. Leithund mal pre túto prácu výborné predpoklady, a tak vznikol leithund-farbiar. Najmä hanoverský poľovnícky dvor v Hanoverskom kráľovstve ďalej rozvíjal toto plemeno. Od roku 1894 sa oň stará spolok Hirschmann, kde aj vytvorili názov plemena hanoverský farbiar. Odvtedy sa tieto psy chovajú podľa prísnych kritérií výkonu a používajú sa výlučne v revíroch vysokej ako dohľadávače raticovej zveri.

Celkový vzhľad: výkonný hanoverský farbiar je stredne veľký, silný pes dobrých propor-

cií. Dobre postavené, silno osvalené predné i zadné končatiny mu umožňujú vytrvalo pracovať. Príliš vysoké končatiny, predovšetkým prestavaný predok bránia dobrej práci čuchom na stope a sú netypické. Hlboký široký hrudník vytvára dostatočný priestor pre pľúca a umožňuje tak dlhé, vytrvalé štváranie. Mierne vráskavé čelo a jasné, tmavé oči vytvárajú typický vážny výraz tváre. Typickou pre plemeno je i červená základná farba, ktorá môže prechádzať od svetlého plavočerveného až po tmavé pásikavé, takmer čierne pôsobiacie sfarbenie.

Dôležité proporcie:

- dĺžka tela k výške v kohútiku: 1,4:1,
- hĺbka hrudníka k výške v kohútiku: 0,5:1,
- dĺžka chrbta nosa k dĺžke hlavy: 0,5:1.

Povaha/správanie: pokojné a isté, pritom citlivé voči vodičovi a vyberavé - kritické voči cudzím. Vysoká schopnosť koncentrácie pri dohľadávaní zveri s vyvinutým svorkovým vzťahom voči vedúcemu poľovníkovi.

Hlava: čelo je trochu vráskavé.

Temeno

Lebka: je široká, smerom dozadu sa rozširuje a je plocho zaoblená. Výbežok medzitemennej kosti nie je výrazný. Pri pohľade z profilu sú nadočnicové oblúky výrazné.

Čelový sklon: pomerne výrazný, najmä pri samcoch.

Tvárová časť

POLOVNÍCTVO

Čucháč: široký, väčšinou čierny, zriedka tmavohnedý, veľký a široký. Nosné dierky dobre otvorené. Chrbát nosa je mierne vyklenutý alebo skoro rovný, psy ho majú klenutejší. Smerom k čelu sa postupne zužuje.

Papuľa: mocná, hlboká a široká. Dobre vyvinutá pre výkon, tvorí asi polovicu dĺžky hlavy. Mocná sánka.

Pysky: široko prevísajúce, dobre zaoblené.

Āčeluste/chrup: čeluste normálne vyvinuté, veľmi silné, rovné, vytvárajúce potrebný priestor pre všetkých 42 zubov. Nožnicový alebo kliešťový zhrz.

Líca: svalnaté, veľmi silné.

Oči: výrazné, viečka dobre chránia oko, tmavé dúhovky. Bez entropia či ektropia.

Uši: stredne dlhé, vysoko nasadené, v nasadení široké, hladké, visia tesne popri hlave a nestáčajú sa. Spodný okraj je tupo zaoblený.

Krk: dlhý a silný, postupne sa rozširuje smerom k hrudníku. Koža na krku voľná, mierny lalok je prípustný.

Trup

Horná línia: dlhá, často mierne prestavaná.

Kohútik: normálne vystupuje, nasadenie krku je mocné.

Chrbát: silný.

Bedrá: klenuté, široké a ohybné.

Kríže: dlhé a široké, smerom k chvostu mierne klesajú.

Hrudník: hlboký a priestranný, skôr hlboký ako široký.

Brucho: mierne vtiahnuté v postupne stúpajúcej línii.

Chvost: vysoko nasadený, dlhý, mierne zahnutý, pri koreni hrubý, postupne sa zužuje smerom k špici.

Končatiny

Predné končatiny

Všeobecne: pri pohľade z boku zvislo postavené pod telo a rovné. Pri pohľade spredu rovné, často pri zemi naúzko. Dobré proporcie v pomere k trupu.

Plecia: lopatky plocho priliehajú k hrudníku a majú pevné svalstvo, sú šikmé.

Ramená: dlhé.

Lakte: pohyblivé, dobre dozadu umiestnené lakte priliehajú k hrudníku.

Predlaktia: rovné a svalnaté.

Kĺby nadprstí: široké a skoro rovné.

Nadprstia: nikdy nie úplne strmé.

Labky: sú silné, okrúhle a uzavreté, s veľkými hrubými vankúšikmi, prsty dobre klenuté, silné pazúriky.

Zadné končatiny

Všeobecne: pri pohľade z boku mierne podstavené alebo posunuté dozadu. Dobre zauhlené. Pri pohľade zozadu rovné. Pre stredne veľkého psa, ktorý je dlhší ako vysoký sú v pomere k trupu normálne.

Boky: široké a priestranné.

Stehná: so silným svalstvom.

Kolená: kĺby zauhlené viac ako 120°.

Predkolenia: rovné a suché.

Päty: široké a silné.

Podpätia: skoro kolmé na zem.

Labky: zaokrúhlené, pevne uzavreté.

Pohyb: ovláda všetky typy pohybu, pohyb výdatný, pružný a najmä cval priestranný.

Pri práci uprednostňuje krok a cval.

Koža: hrubá, značne voľná, na hlave a niekedy na krku vráskavá. Typické je vráskavé čelo.

Osrstienie

Srst': krátka, hustá, hrubá až drsná, iba na zadnej strane stehien má byť srst' dlhšia a hrubšia. Chvost: srst' je hustá a drsná, na spodnej strane trochu dlhšia a hrubšia.

Farba: svetlá až tmavá jelenia červená. Viac alebo menej pásikavá. Môže, ale nemusí mať tmavú masku. Malé biele škvrny na hrudi sa tolerujú.

Veľkosť: psy 50-55 cm, sučky: 48-53 cm.

Hmotnosť: psy 30-40 kg, sučky 25-35 kg.

Chyby: každá odchýlka od uvedených bodov sa pokladá za chybu, ktorej hodnotenie presne závisí od stupňa odchýlky;

- kvadratická stavba,

- jemné kosti,

- chyby chrupu: chýbanie P1 alebo iných zubov, predhryz, podhryz,

- ektropium, entropium,

- stočené alebo malé uši,

- pes vzadu silne prestavaný,

- poklesnutý alebo kaprí chrbát,

- súdkovitý hrudník,

- veľmi zakrivený alebo tenký chvost,

- strmé alebo voľné plecia,

- výrazne kravský alebo súdkovitý postoj

zadných končatín,

- rozťahnuté prsty, zajačie labky.

Pri nátlacke nie je otázkou len kaliber flinty

Pozná to každý kolega poľovník z praxe, pri nátlacke na diviaky je veľakrát nutné vystreliť aj viackrát za sebou na unikajúcu zver. Samozrejme, že pri takejto strelbe zohráva svoju úlohu nie len kaliber opakovačky ale vplyv na rýchlosť strelby má aj opakovací systém.

Výrobcovia poľovníckych flint ponúkajú okrem klasického aj ďalšie opakovacie systémy. Preto som rád, že môžem kolegov poľovníkov oboznámiť s výsledkami testu rôznych opakovacích systémov, ktoré boli publikované v nemeckej odbornej tlači (Vieser). Pri teste boli použité nasledujúce flinty –

Blaser R8 s priamočajným záverom, ktorý sa podľa firemných údajov vyznačuje mohutnosťou a premyslenou konštrukciou a v nemeckej skúšobne DEVA odolal tlaku 14.500 bar.

Krieghoff Semprio so systémom „In-Line“ bola prvý krát predstavená na veľtrhu IWA 2007. Flinta bola vyvinutá pre rýchlu, intuitívnu strelbu a rýchle opakovanie.

Marlin 1895 GBL so spodnou lúčikovou pákou, tento systém si mnohí kolegovia pamätajú z filmov o divokom západe a indiánoch.

Merkel RX.Helix kombinuje priamočajný záver s rotačnou hlavou, umožňujúci rýchle prebitie bez brzdiacich pohybov ruky.

Remington 7600 využíva systém PumpAction

Flinty s výnimkou Marlin 1895 GBL, kde sa použil kaliber .45-70 Government, mali kaliber .30-06 Springfield. Okrem toho boli flinty vybavené optikou, ktorá bez alebo s minimálnym zväčšením umožňovala rýchle zamierenie na cieľ pri otvorených obidvoch očiach. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že flinty Blaser a Krieghoff mali pažbu vybavenú pištoľovou rukojeťou. Testu sa zúčastnili 4 skúsení strelci, z ktorých jedna bola žena. Pri praktickom teste nešlo v prvom rade o to, ako rýchlo je možné s vyššie uvedenými flintami 3-krát vystreliť. Oveľa viac sa test zamerával na to, ako tieto opakovacie systémy umožňujú rýchle zamierenie s možnosťou presnej strelby. A práve nátlacky musia byť o presnej a v neposlednom rade o bezpečnej

streľbe. Samotný priebeh testu bol taký, že sa strieľalo na tri oválne terče, ktoré boli vo vzdialenosti 50 metrov. Po troch sekundách po tom, čo strelec oznámil zacielenie prvého terča sa ozval signál elektronickej časomierey (IPSC – Timers) oznamujúci začiatok merania času, po ktorom mohol strieľať na jednotlivé terče. Čas sa zastavil po tom, čo zaznel tretí výstrel. Pritom bol zaznamenaný len ten čas, počas ktorého boli všetky tri zásahy v ováloch jednotlivých terčov. Dosiahnuté výsledné top časy prehľadne znázorňuje nasledujúci graf.

Ako môžete na grafe vidieť, pri dvoch strelcoch a flintách nebol zaznamenaný žiadny čas tzn. že nezasiahli všetky tri terče.

Samozrejme, že samotný časový údaj Vám nemusí nič hovoriť a preto pre lepšiu predstavivosť som sa rozhodol, že dosiahnuté časy pri jednotlivých flintách spriemerujem. Potom tieto priemery dosiahnutých časov premietnem do vzdialenosti, ktorú ubehne lanštiak pri uvažovanej rýchlosti 11 m/s. Veď to poznáte z praxe, kedy po prvom výstrele na zver sa táto snaží čo najrýchlejšie uniknúť. Vypočítané vzdialenosti sú znázornené v nasledujúcom grafe.

Nesmieme pritom zabúdať na to, že časy boli dosiahnuté pri streľbe na vzdialenosť 50 metrov. Viem, že aj tieto vzdialenosti nemusia byť pre niekoho dostačujúce a preto som hľadal ešte niečo, čo by malo ešte lepšiu vypovedaciu hodnotu o dosiahnutých časoch. Pretože som vedel na akú vzdialenosť sa strieľalo a akú dráhu ubehne pri vyššie uvažovanej rýchlosti lanštiak, ľahko som si mohol vypočítať, akú dráhu by muselo vykonať ústie flinty pri predpokladanej dĺžke flinty ca 1 meter. Výsledné hodnoty sú opäť graficky znázornené.

Ešte si dovoľím uviesť jednu pomôcku, ktorá

Vám kolegovia môže pomôcť. Podľa dostupných odborných informácií by mala byť pri výsadbe bukov dodržaná vzdialenosť medzi sadenicami 1,2 metra.

Viem, že niekto môže namietat proti výberu rýchlosti lanštiaka alebo dĺžke flinty. Výber hodnôt bol s cieľom lepšej predstavy o dosiahnutých priemerných časoch.

Na záver chcem ešte poukázať na skutočnosť, že pri streľbe na diviakov napr.v bukovom lese nám úsek pre streľbu budú obmedzovať samotné stromy. A práve tu je možné riziko odrazu strely. Preto ako bolo už vyššie napísané pri nátlakách musí ísť každému zodpovednému kolegovi poľovníkovi o presnú ale hlavne o bezpečnú streľbu.

Na záver mi dovoľte kolegovia poľovníci zaželať Vám do nového roku 2018

*Les je krásny, ale zradný.
Život v ňom je veľmi vzácny,
nech Vám muška presne sadne,
nech Vám diviak k nohám padne,
nech Vám život dožičí zdravie,
šťastie aj pohodu.*

Muflón lesný

Muflóny žili kedysi v hornatých skalnatých pohoriach okolo Stredozemného mora. Dnes sa vyskytujú už len na Sardínii a Korzike. Na Slovensko sa začali dovážať v druhej polovici 19. storočia a veľmi dobre sa zaklimatizovali v Malých Karpatoch, v Tribečskom pohorí, Vtáčniku a Považskom Inovci. Stavy muflónov sa v súčasnosti odhadujú na 9 700 jedincov.

Muflón dosahuje dĺžku 110 až 130 cm, výšku v kohútiku 70 až 90 cm a hmotnosť 35 až 55 kg. Muflónice sú menšie a dosahujú najviac 30 kg. Letná srst' muflóna je krátka, hrdzavohnedá, biele osrstenie je na bruchu, vnútornej strane a spodku nôh, okolo papule, vo vnútri uší a okolo krátkeho chvosta na sedle. Sedlo v lete býva nenápadné, môže chýbať, v zime býva však výrazné. Muflónice sú v lete okrovohnedé bez sedla. Zimná srst' je hustá a tmavšia s hrivou od krkom, takže na tele muflóna vynikajú biele partie.

Muflón má mohutné špirálovite stočené rohy. Mladému muflónikovi u po 2. mesiaci začínajú narastať rožky a ročný ich má dlhé 25 až 35 cm. Spočiatku sú ploché, v ďalších rokoch sú už trojhrané a priečne vrúbkované. Dvojročné muflóny majú už tuľajky dlhé 50 až 60 cm. V ďalších rokoch sa ročné prírastky tuľajok skracujú a starý muflón ich má dlhé až 88 cm bohato vrúbkované; mávajú 60 až 80 vrúbkov. Okrem vrúbkov sú na nich ročné prírastky oddelené hlbšími priečnymi ryhami. Vznikajú vždy po ukončení ročného prírastku v zime. Podľa počtu takýchto rýh sa určuje vek muflóna. Sfarbenie rohov býva tmavohnedé a lesklé. Rast sa zvyčajne končí v 10. roku. Muflónice sú bezrohé, len zriedka im môžu vyrásť krátke kýptikové rožky.

Muflónej zveri najlepšie vyhovujú suché zmiešané lesy so skalnatou pôdou do nadmorskej výšky 1 000 m. Vyhýba sa nížinným leso, vlhkým terénom a oblastiam s vysokým snehom. Jej silné ratice, ktoré dopredu kónicky zužujú, umožňujú bezpečný pohyb v skalnom teréne. Na mäkkých lesných pô-

dach sa nedostatočne obrusujú ratice, a keď sú dlhé, sťažujú zveri chôdzu. Muflóny žijú v čriedach, v lete v menších, v zime vo väčších - až 50 jedincov. Iba staršie muflóny sa zvyknú združovať a žijú v oddelených skupinkách po 2 až 5 jedincov. Len v ruji sa pridávajú k čriedam ostatnej muflónej zveri, kde žijú až do jari. Čriedu vedie staršia vodiaca muflónica, barany idú vždy na konci čriedy. Muflónia zvar má výborný zrak i čuch, je veľmi plachá a ostrážitá, obratne skáče a rýchlo behá. V teréne sa črieda pohybuje dosť hlučne a v nebezpečenstve sa muflóny ozývajú varovným hvizdom podobným kýchnutiu. Vtedy sa črieda dýva na útek, po prebehnutí krátkej vzdialenosti zastavuje a znova vetrí. Ak zistí, že je pokoj, pasie sa ďalej, inak pokračuje v úteku. Z často vyrušovaných miest sa odšťahuje. Pritom sa dobre znáša s ostatnou raticovou zverou.

Muflónia zver nie je náročná na potravu. Spása trávy, rôzne byliny, najmä mladé letorasty, ale aj plody stromov a kríkov, v zime machy a lišajníky. V tichých lokalitách pasie sa i celý deň. V zimnom období sa sústreďuje na južných slnečných svahoch. Do otvorených polí nevychádza na pašu.

Ruja muflónov sa začína v novembri a trvá až do decembra. V chladnom počasí sa začína skôr, v teplešom neskôršie. Staré barany sa snažia ovládnuť čriedu muflónic, pričom dochádza i k tvrdým súbojom. Bojujú tak, že zo vzdialenosti asi 20 m narážajú do seba rohmi a snažia sa jeden druhého odtláčiť od čriedy. Takéto nárazy rohov počuť dosť ďaleko. Boj sa skončí, keď slabší, úplne vysilený muflón opustí čriedu. Muflóny sa zúčastňujú na ruji až v treťom roku, a tak staré muflóny ešte strpia vo svojej čriede aj dvojročné muflóny. Tie často medzi sebou navzájom bojujú. Starý muflón zostáva pri svojej čriede až do konca zimy.

Na jar, pred kladením mláďat, sa čriedy rozpadajú, muflónice si vyhľadávajú hustejšie mladiny, kde asi po 5 mesiacoch gravidity, teda v apríli alebo začiatkom mája, rodia jedno, zriedka dve mladé. Hneď po narodení sa

stavajú na nohy a zvyčajne už po 2 hodinách nasledujú muflónicu. Matka sa o mladé dobre stará a odvážne ich bráni v nebezpečenstve. Keď sú mladé už trochu väčšie, zvyčajne v júni, dávajú sa muflónice zase do čried. Mláďatá sicajú matku asi 6 mesiacov a ona ich zvoláva hlasným bečaním. Pri matke ostávajú až do jari a pohlavne dospievajú ako jedenapolročné.

Najväčšími nepriateľmi muflónov sú vlky, rysy,

REKLAMA

109€

Topánky AQUILA - HART

€ 429,90

Ďalekohľad
VORTEX Talon HD
10x42

€ 165

Jahci Jakt Classic
poľovnícky SET

€ 750

Delta Optical Titanium
2,5-15x56 HD SF

REKLAMA

Ruksak Tactical MFH 55L olivovozelený NO45B

Poľovnícka spoločnosť Neuvedená oznamuje občanom, že dňa xx. xx. xxxx t.j. v sobotu uskutoční spoločnú poľovačku v katastri obce Zemianske Podhradie v lokalite: Lovichovec, Bocháčov a Dúbravy

Čo neviete o poľovníctve

História poľovníctva u nás

História poľovníctva na Slovensku siaha ďaleko do obdobia ranného feudalizmu. Vďaka pestrým prírodným podmienkam sa najrozsiahlejšie a najbohatšie revíry uhorských panovníkov nachádzali na území Slovenska. Patrili medzi ne oblasti ako Spiš, Gemer, okolie Zvolena alebo kráľovské lesy na Liptove. Prírodzene tak začali vznikať aj rôzne profesie spojené s poľovníctvom, ako napríklad sokoliarstvo či neodmysliteľný chov psov. Prvá písomná zmienka o práve na poľovanie je listina zo Svätého Beňadiku pochádzajúca z roku 1075. Z nasledujúceho obdobia pochádza mnoho zákonných zmien a ustanovení. Ich pôvodcami sú významní panovníci ako Mária Terézia alebo cisár František Jozef II. Ak by sme sa pozreli do pomerne nedávnej histórie, po vzniku ČSR by sme videli zrod našich prvých poľovníckych organizácií. Po rozdelení republiky vznikol Slovenský poľovnícky zväz, ktorý je jednotnou poľovníckou organizáciou až do dnešnej doby.

SÚČASNÉ PODMIENKY

Jednou zo základných funkcií súčasného poľovníctva je vykonávať prácu niektorých prirodzených predátorov. Nakoľko sú druhy ako medveď, rys či vlk v ohrození, ich zásah do stavov zveri už nie je postačujúci. Stále väčším problémom sa stáva tiež nekontrolovateľný urbanistický rast, výstavba dopravných tepien či skládky v prírode. To všetko prirodzene vplyva na kvalitu prírody a zdravotný stav zveri. Poľovníctvo tak nadobúda skôr funkciu ochrany a opatery.

Tieto slová potvrdzuje aj pani Andrea, členka Slovenskej poľovníckej komory: „Poľovníctvo je najmä starostlivosť o les a zver. Poľovníci z mnohých združení, ktoré pred časom mali vysoké stavy drobnej zveri, momentálne ani nepoľujú, nakoľko sa stavy výrazne zhoršili. Nie je to však tým, že by poľovníci zver vystrieľali. Vplyv na to majú aj neustále sa rozširujúce mestá a dediny, spôsob hospodárenia na poliach a neustále vyrušovanie zveri“.

Poľovníci túto kritickú situáciu neprehliadajú a svoju činnosť zameriávajú na úkony ako budovanie napájadiel, odstraňovanie divokých skládok odpadu či kosenie lúk. Vytvárajú nemalé úsilie pre pokojnejší život zvierat v prírode.

Názov časopisu.....POLOVNICTVO

Ročník, rok, číslo.....2019/1

Názov a adresu vydavateľa.....Doma , dibrovova 245,STARA TURA

Názov a adresu nakladateľa.....Doma , dibrovova 245,STARA
TURA

Adresu a telefón, fax, prípadne mailovú adresu vydavateľa.....
ivikdoma43@gmail.com, TEL: 0905798453

Meno šéfredaktora a jeho zástupca.....IVAN SKOVAJSA

Údaj o cene čísla.....0 €

Ročné predplatné.....0 €

Názov a adresu distribučnej organizáciee-mail